

der står i i forhold til en lang række andre af livets spørgsmål?

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Det har jeg ingen konkret viden om, så det kan jeg ikke svare på, og det tror jeg heller ikke hr. Laustsen havde forventet.

Men som jeg siger: Det skal nok passe, at en hel række ledere af mindre virksomheder betragter det som en pestilens at have Arbejdstilsynet rendende og pålægge dem krav om nedsettelse af en sikkerhedsorganisation osv., osv., fordi reglerne måske er lidt for firkantede og uoverkommelige og virker meget bureaukratiske.

Der mener jeg, at man på en helt anden måde skal tage virksomhedslederne i hånden og hjælpe dem til at lave det her på en ubureaukratisk måde. Så vil virksomhedslederne komme til at føle det som en lettelse, at de har den sikkerhedsorganisation.

Det behøver jo ikke at være andet, end at lederen køber en pose rundstykker en gang imellem og deler dem med nogle medarbejdere om formiddagen, og så snakker man om det arbejde her. Det er ikke noget, der behøver at være mere formalistisk, for at være effektivt vel at mærke. Så det er det, jeg gerne støtter i stedet for at lempe reglerne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Fjerde næstformand (Margrete Aukén):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Anden behandling af lovforslag nr. L 147: Forslag til lov om ophævelse af lov om en generel arbejdsmiljøafgift.

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

(Fremsat 28/2 2002. Første behandling 22/3 2002. Betænkning 17/5 2002).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Sammen med denne sag foretoges:

15) Anden behandling af lovforslag nr. L 148: Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmiljøcertifikat til virksomheder og om statstilskud til virksomheder med certifikat. (Ophævelse af tilskudsordning m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

(Fremsat 28/2 2002. Første behandling 22/3 2002. Betænkning 17/5 2002).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagene og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Carsten Hansen (S):

Ja, så er vi her igen. Vi må sige, at det i dag ikke er en glædens dag, men en sorgens dag for arbejdsmiljøet. Det er alvorligt, at man sjakrer med så mange menneskers helbred. Det er alvorligt, at man afskaffer de økonomiske incitamenter, der kunne være med til at fremme en ordentlig og god arbejdsmiljøindsats.

Lovforslaget, hvor man afskaffer retten til at vælge tillidsrepræsentanter i små virksomheder, er fantastisk. 85 pct. forsvinder i visse af byggefagene; sikkerhedsrepræsentanter, som er helt nødvendige for at opretholde et ordentligt arbejdsmiljø.

Det, vi ser i øjeblikket, er, at regeringen spiller behærdt ud på arbejdsmiljøområdet, kalder arbejdsmiljøet for bureaukrati, administrative byrder, og at det trækker den helt forkerte vej.

Hvad er det, man har foreslået, for man er nødt til at se de her lovforslag i en samlet helhed?

Kl. 19.50

Ja, ministerens første gerning var jo at stoppe BST-udbygningen, der var planlagt den 1. januar 2002. Konsulenterne var ansat, bygningerne var lejet, eller oven i købet bygget, for det meste af hele BST-området. Det er alvorlige sager. Det drejer sig om buschauffører og en række andre områder, hvor det var ganske alvorligt.

Det næste var, at man stoppede Arbejdstilsynets muligheder for at udstede administrative bøder til virksomheder, der ikke lever op til de formelle krav. Samtidig fik de, der havde fået en bøde – op imod 84 tilfælde – faktisk pengene tilbage igen. Det kunne være spændende, om man indførte samme praksis på trafikområdet. Når nu man skal til at køre stærkere i visse egne af landet, så kunne man få pengene tilbage, hvis man havde kørt 130 km/t på de strækninger, hvor man må køre 120 km/t.

Men det er for alvorligt til at spøge med. Vi har så også bedt om at få hver eneste sag i Arbejdsmarkedsudvalget. Det er klart, at de vil blive gransket, og jeg skal love ministeren, at han ikke har hørt det sidste på det område.

Bøderne betød jo virkelig, at virksomhederne begyndte at tage arbejdsmiljø alvorligt. Det var netop de samme virksomheder, som havde haft 5 år til at bringe arbejdsmiljøet i orden inden for det, vi kunne kalde APV'en og i forhold til at vælge sikkerhedsrepræsentant osv. Det er utroligt, at det bare lige med et knips blev ophævet.

Derudover hæver regeringen, som vi har snakket om, grænsen til 10 ansatte i forhold til, hvornår man kan vælge en sikkerhedsrepræsentant. Det er meget alvorligt for en lang række områder på arbejdsmarkedet.

Derudover vil man ophæve loven om Arbejdstilsynets gebyrbelagte tilsyn. Her snakker vi bl.a. om Stålvæværket i Frederiksværk og andre steder, hvor der er påvist ganske alvorlige arbejdsmiljøproblemer. Her gik vi jo i Socialdemokratiet ind for brugerbetaling, men brugerbetaling gælder åbenbart kun dem, der er dårligt stillet rent uddannelsesmæssigt og andre steder i systemet, det gælder ikke arbejdsgiverne.

Det er kort sagt sådan, at man ikke stiller krav overhovedet til arbejdsgiverne på nogen områder, tværtimod skal de da have lov til at slippe for alle de der administrative byrder, som man jo kalder arbejdsmiljøet i især Venstre.

Derudover forsøgte man at ændre på kravene om arbejdspladsvurderinger på små virksomhe-

der. Det kunne man dog ikke, fordi EU jo helt mur- og nagelfast gik imod. Så der måtte man finde på nye måder for at se, om man kunne omgå det, der ligger, og der forstår jeg, at der er noget på vej.

Derudover er man i gang med at begrænse Arbejdstilsynets beføjelser i forbindelse med ikkeerhvervsmæssigt arbejde i private hjem. Man vil lempe arbejdsmiljølovens bestemmelser om hvile og fridøgn ved hjemmearbejde.

Når man ser de ting i en helhed, så må man sige, at det er samtlige de seneste års arbejdsmiljøreformer, som forsvinder.

Det var initiativer, som havde skabt økonomiske incitamenter for virksomhederne til at udvikle arbejdsmiljøet og til at overholde gældende lovgivning og aftaler. Det var initiativer, der også tog sigte på at styrke samarbejdet mellem arbejdsgiver og lønmodtager om arbejdsmiljøet, især på de mindre arbejdspladser, hvor vi ved, at der er ganske mange ulykker.

Vi synes jo hos os, at det enkelte menneske har ret til et ordentligt arbejdsmiljø og ikke kan holde til et dårligt arbejdsmiljø. Derfor skal der forebyggende initiativer i gang. Men det har regeringen ikke villet. Man har godt nok ofret 1,5 mia. kr. på sundhedsvæsenet. Når skaden er sket, vil man gerne være med til at genoprette det.

Men når det drejer sig om forebyggelse, er det et område, hvor vi faktisk har 140.000 mennesker på sygedagpenge hvert eneste år, og det er hele tiden konstant. Vi har 55.000, der bliver syge eller dårlige af at gå på arbejde hvert eneste år. Det er et område, der koster over 20 mia. kr. om året, 12 mia. kr. alene i sundhedsvæsenet. Her vil man ikke være med. Det er gammeldags, det er for lidt og for slapt i forhold til det.

Vi kan også sige, at det, når vi kigger på området, er underligt, at man betragter arbejdsmiljøet som bureaukrati og administrative byrder. Det bliver spændende at se, hvad regeringen virkelig vil. Vi har jo haft ganske mange debatter på det her område. Vi har haft forespørgselsdebatter, og vi har også haft debatter om de her lovforslag.

Man påstår jo, at man kan få det dobbelte for det halve. Ministeren har på intet tidspunkt villet løfte bare en flig af sløret for, hvad det er, man vil, udover at man vil lave besparelser på hele området, der berører så mange mennesker. Det er for ringe, det er for skidt, det er for slapt, og det er for dårligt, vil jeg sige til ministeren.

Derfor er vi nødt til at markere også i dag, hvad vi mener om de her lovforslag, hvor ministeren jo endnu en gang demonstrerer, at arbejdsmiljø ikke er noget, man er optaget af; menneskers helbred er ikke noget, man er optaget af; almindelige menneskers hverdag er ikke noget, man er optaget af i Venstre. Det drejer sig om at lette arbejdsgiverne for administrative byrder.

Kl. 19.55

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Fru Lene Garsdal som ordfører.

Lene Garsdal (SF):

Jeg kan føje mig til koret af folk, der synes, at det er en trist dag for arbejdsmiljøet. Vi har, som det også er blevet sagt, forsøgt at få noget at vide, og vi kan forstå, at alt, hvad den tidligere regering med støtte fra SF lavede på arbejdsmiljøområdet, skulle væk. Det var ikke godt nok, og det var for administrativt besværligt. Og vi har forsøgt, som det også er blevet nævnt her, at finde ud af, hvad det så er, den nuværende regering vil.

Man siger jo, at man vil et bedre arbejdsmiljø, men så vidt vi kan forstå, går alt kun ud på at afskaffe den gode incitamentspakke, som den tidligere regering sammen med SF lavede.

Der var virkelig gode økonomiske incitamenter til at lade sikkerhedsorganisationen arbejde, til at lade arbejdspladsvurderingerne udfolde sig på gulvet, som det var tanken, så gulvets folk også fik mulighed for at bidrage med, hvordan man kunne gøre arbejdsmiljøet bedre.

Men arbejdspladsvurderingen har beskæftigelsesministeren i det mindste ikke helt afskaffet, og det bliver vel lidt interessant at se, om den bliver fuldstændig kønsløs på de små virksomheder. I hvert fald er det, så vidt vi kan forstå, ministerens plan.

Men ellers er det svært at forstå, hvad ministerens plan for arbejdsmiljøet egentlig er.

Vi har forsøgt med spørgsmål, vi har forsøgt med samråd, vi har sågar forsøgt med en forespørgsel her i salen for at få ministeren til at sige, hvad det så egentlig er, når den model med incitamentspakken ikke kunne bruges til noget.

Men det er ikke lykkedes. Der er intet kommet ud om, hvad det i øvrigt er. Og der kan vi jo frygte for de ting, der endnu er uafklaret, nemlig udbygningen af Bedriftssundhedstjenesten, og der kan vi frygte, om det bliver en udbygning, eller hvad der kommer til at ske dér.

Det, vi jo ved, er, at sundheden er meget skævt fordelt socialt. Vi ved, at de ufaglærte arbejdere har et meget dårligere helbred end de øvrige på arbejdsmarkedet, og grunden til det er naturligvis bl.a. de arbejdsforhold, de lever under. Det er ubegribeligt for SF, at denne her regering så i stedet for siger, at man bruger pengene på sundhedsvæsenet. Man bruger en lille brøkdelt, og ingen forestiller sig vel, at den lille brøkdelt af budgettet, som går til sygehusbehandling, skal kunne behandle os ud af de problemer, vi får, også med et dårligere arbejdsmiljø.

Og det tror jeg helt sikkert vi får, når alle disse begrædeligheder, som jeg har været inde på, kombineres med de nedskæringer, der er både i Arbejdstilsynet og på Arbejdsmiljøinstituttet. Der bliver ikke nogen speciel udbygget viden om, hvad det egentlig er, der sker med det danske arbejdsmiljø, når Arbejdsmiljøinstituttet skærer så meget ned. Og når vi så ved, at Arbejdstilsynet skal skære ned, og der kun skal være fire centre, så kan vi forstå, at det ikke er tanken, at de ansatte i Arbejdstilsynet skal ud at tjekke arbejdsmiljøet. De vil få langt til arbejdspladserne. De vil bruge deres budgetter til benzin i stedet for til mursten.

Så alt i alt finder vi i SF, at det er en meget begrædelig dag, og vi ville ønske, at den kunne gøres om.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så har hr. Bjarne Laustsen bedt om en kort bemærkning til fru Lene Garsdal.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg bliver helt bange, men det skal nok blive til fru Lene Garsdal.

Fru Lene Garsdal var meget inde på, hvad der skal afløse incitamentspakken. Der er ikke kommet nogen forslag. Regeringen har ingen politik på området undtagen afvikling. Jeg vil gerne spørge SF: Er det ikke underligt, at regeringen, når regeringen går meget ind for brugerbetaling, slet ikke kan finde på at bruge det instrument, som arbejdsmiljøafgiften er, til at regulere adfærden ude på virksomhederne?

Vi ved, at virksomhederne kun ændrer adfærd, hvis det er sådan, at det koster noget. Forureneren må betale; de, der forårsager arbejdsskaderne, og de, der gør, at folk på arbejdspladserne kommer til skade, skal betale. Regeringen gør det modsatte, nemlig fritager arbejdsgiveren for at betale.

Jeg vil gerne spørge SF, om man vil være med til at lave et forslag, der pålægger afgifter for dem, der skaber et dårligt arbejdsmiljø.

Kl. 20.00

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Den er klart forregnet, men fru Lene Garsdal får lov til at svare, hvis det er ganske kort, om man vil sige ja til det løfte, som jeg tror er aflagt.

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Det kan jeg helt klart sige ja til.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så ikke flere, det kan jeg godt sige.

Så er det hr. Anders Møller som ordfører.

Anders Møller (V):

Der spørges endnu en gang til, hvad den nye regering vil gøre for at sikre et godt arbejdsmiljø, og jeg synes sådan set kun, vi kan bekræfte, hvad vi også har talt om ved tidligere forespørgselsdebatter, at det første, den nye regering vil gøre for at sikre et godt arbejdsmiljø, er at afskaffe det bureaukrati, som den forrige regering indførte for at sikre det samme.

Der næst vil vi også fremlægge vores egne initiativer. Men for nu ikke at springe ud som trold af en æske og sige, hvad vi vil på alverdens områder, har vi altså bedt arbejdsmarkedets parter om at give deres bidrag og byde ind på denne her opgave.

Vi har nogle gange den vurdering, at det er ude på den enkelte arbejdsplads, man skal drive et godt arbejdsmiljø frem. Vi tror ikke, at vi fra denne talerstol med både afgifter, bureaukrati og skemaer kan sikre et godt arbejdsmiljø. Det bureaukrati, som den tidligere regering havde sat sig i spidsen for, er altså helt ufatteligt.

Nu går vi ind og forenkler arbejdspladsvurderingerne, og vi går ind og fjerner de administrative bøder, som Arbejdstilsynet kunne udskrive, og som forpestede hele arbejdsmiljøet på virksomhederne, fordi man ikke opfattede Arbejdstilsynet som en ven, men som en fjende.

Det er vigtigt, at Arbejdstilsynets opgave er konsulerende og ikke kontrollerende. Vi vil gerne have, at arbejdsmiljøet ikke betragtes som en skat, for det er dog det værste.

Jeg vil gerne spørge den socialdemokratiske ordfører: Tror man virkelig, at man sikrer et bedre arbejdsmiljø, hvis man blot pålægger virk-

somhederne en skat? Og hvis man tror på det, er det så ikke korrekt, at de penge, der indgår på arbejdsmiljøkontoen, som ren skat, som rent fiskalt objekt, går direkte i statskassen? Er der ikke et merprovenu, som nogle scorer et eller andet sted? Det tror jeg at der er.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg har to korte bemærkninger nu, først hr. Carsten Hansen og så fru Line Barfod.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Til hr. Anders Møller: Det er da utroligt, at man udelukkende betragter arbejdsmiljøet som administrative byrder. Det er utroligt.

Men jeg vil spørge hr. Anders Møller, om Venstre, siden vi havde den sidste forespørgselsdebat, har besluttet sig for, hvad de vil. Vi diskuterede jo meget, hvor mange tilsynskredse der skulle være, vi diskuterede, om man skulle afskaffe Produktregisteret, det register, der jo bruges af mennesker, som har fået en alvorlig allergi eller en anden skade. Det er et ganske alvorligt område, og arbejdsmiljømedicinforskere har udtalt, at det vil være meget, meget alvorligt, hvis det ikke er der.

Og jeg vil spørge, om Venstre har fundet ud af, hvad de vil i forhold til hele arbejdsmiljøforskningsdelen, hvor man jo har fyret en tredjedel af medarbejderne.

Har Venstre tænkt over, hvad man vil i forhold til arbejdsmiljøet? Det kunne være rart bare at have nogle få meldinger. Det kan godt være, at ministeren ikke ved, hvad han vil, men det kunne være, at Venstre ud over bevidstløse nedskæringer havde besluttet sig til, hvad de gerne vil.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det, der kalder mig herop, er hr. Anders Møllers bemærkning om, at Arbejdstilsynet skal være konsulerende og ikke kontrollerende.

Så vil jeg bare høre: I forhold til Stålvalseværket og den forfærdelige sag, vi har fået oprullet om de mange, der blev syge, og hvor nogle er døde, fordi Arbejdstilsynet netop ikke levede op til at være kontrollerende i forhold til arbejdsgiverne og netop ikke iværksatte de foranstaltninger, der var nødvendige, er det så den slags sager, vi skal have flere af fremover?

(Kort bemærkning).

Anders Møller (V):

Hvis vi skal holde os til det lovforslag, der er til behandling i denne debat, så tror jeg, at det ligger lidt uden for at kommentere de spørgsmål, jeg er blevet stillet.

Men jeg vil da gerne ganske kort sige til fru Line Barfod, at i dag kontrollerer Arbejdstilsynet maksimalt 5 pct. af de virksomheder, der findes i kongeriget Danmark. Om vi så fordoblede antallet af kontrolbesøg i Arbejdstilsynet, vil det ikke ændre på, at et godt og stabilt arbejdsmiljø kun sikres ved et engagement på den enkelte arbejdsplads. Og hvor er den arbejdsgiver, som altid blot lader hånt om arbejdsmiljøet, som forpester både det psykiske og fysiske arbejdsmiljø? Det var måske engang en historisk realitet, men i dag findes det jo ikke.

Kl. 20.05

Så havde vi for få dage siden – det er til hr. Carsten Hansen – en udmærket arbejdsmiljødebat her i Folketinget, og i den gjorde vi meget klart gældende fra Venstres og Det Konservative Folkepartis side, at vi ikke nu og her vil lægge os fast på, hvilke prioriteter vi har for et bedre arbejdsmiljø, før arbejdsmarkedets parter er kommet med deres tilkendegivelser og input på området.

Er det så noget, der sker næste år eller om 3 år eller måske om et halvt år? Nej, det er det ikke. Det er noget, der sker om ganske få uger; så er bolden spillet tilbage til ministeren, efter at arbejdsmarkedets parter har givet deres input. Og derfor er der al mulig grund til, at vi giver hinanden den eftertænksomhed, der sikrer, at der ikke sker sjusk i lovarbejdet.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er der kommet tre korte bemærkninger. Først er det hr. Bjarne Laustsen, derefter fru Line Barfod.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Hr. Anders Møller og Venstre taler om, at arbejdsmiljøafgiften er en skat, og at man ikke får noget for pengene. Men var det ikke sådan i det forslag, at hvis virksomhederne kunne dokumentere, at de havde et godt arbejdsmiljø, så fik de pengene tilbage? Hvad er det, der er så forfærdeligt ved det for en regering, der ellers hyl-der incitament og begreber som brugerbetaling osv.? Hvad er det, der er så galt ved, at de arbejdsgivere, der har et godt arbejdsmiljø, får

pengene tilbage, og de, der ikke har det, er med til at betale en lille, mikroskopisk del af de mere end 20 mia. kr., som det dårlige arbejdsmiljø koster?

Så kan det da ikke hjælpe noget, at man skylder det til hjørnespark og siger: Nu må vi se, hvad parterne kan komme ud med. Arbejdsgiverne ved jo udmærket, at de har venner herinde, de finansierer Venstres og De Konservatives valgkampe, som vil gøre alt muligt, det har vi set i alle andre lovforslag: deltid osv. Noget, der går ud over arbejdsgiverne, vil man ikke stemme for.

Er det problematisk at regulere arbejdsmiljøet med afgifter, hvis det er sådan, at man pålægger dem, der beviseligt har et dårligt arbejdsmiljø, afgifter?

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg tror, at hr. Anders Møller lever i en anden verden, eller også er der nogle arbejdspladser, som hr. Anders Møller aldrig har været ude på, og nogle mennesker, som han aldrig har mødt, hvis hr. Anders Møller mener, at alle arbejdsgivere i dette land opfører sig ordentligt, og at der ikke er nogen virksomheder i dette land, hvor der er store problemer med arbejdsmiljøet, og hvor arbejdsgiverne lader hånt om de ansattes helbred.

Det er jo muligt, at hr. Anders Møller kom til at fortale sig, så derfor vil jeg gerne høre, om hr. Anders Møller virkelig mener, at der ikke er nogen arbejdsgivere i dette land, der lader hånt om deres ansattes helbred, og at hr. Anders Møller dermed vil sige, at der ikke er nogen risiko for, at andre arbejdere rundt om i landet i dag bliver udsat for den samme manganforgiftning, som vi så med arbejderne på Stålvalseværket.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Først skærer man voldsomt ned på Arbejdstilsynet, på hele arbejdsmiljøindsatsen – jeg har stort set nævnt det hele – og bagefter ved man ikke, hvad man vil; man afventer, at parterne kommer med en indstilling.

Problemet er jo, at hvis vi skal følge, hvad der er sket de sidste 3 år, inden den her regering trådte til, var det sådan, at arbejdsgiverne sagde sådan og sådan, og det vil sige, at parterne ikke kunne komme med nogen fælles indstilling. Jeg håber selvfølgelig, at arbejdstagersiden er mere konstruktiv, end arbejdsgiverne har været de

sidste mange år. Et af problemerne ved partsindstillingerne er, at de kun kan komme med indstillinger i det øjeblik, begge parter samarbejder.

Det andet, jeg vil spørge hr. Anders Møller om, er: Når vi taler om det her forslag, er der faktisk et provenu på 320 mio. kr. for i år. Venstre har haft mulighed for at sige, at de penge lader man gå tilbage til arbejdsgiverne. Hvorfor har man ikke villet være med til det? Er det, fordi de skal samles op i statskassen?

Oh må jeg spørge hr. Anders Møller: Mener Venstre, at der også til næste år skal spares de 320 mio. kr. på arbejdsmiljøet, som man jo kommer til at mangle til næste år, og hvor skal pengene findes?

(Kort bemærkning).

Anders Møller (V):

Hr. Bjarne Laustsen udlægger sådan set teksten helt korrekt: Først pålægges man alle en afgift, og så siger man til visse andre virksomheder bagefter, at de kan søge om at få et tilskud til at betale den afgift, som man pålægges alle. Ja, alene det at skulle udlægge teksten rent retorisk får det til at virke ulovligt i mit hoved, og det gjorde det også i en lang række andre virksomhedsejeres hoveder.

Skete der i grunden ikke det, at man pålagde alle en afgift, og så sagde man, at nogle kunne få afgiften tilbage, men da alle ikke fik den tilbage, blev der et provenu? Var det ikke sådan, at den tidligere regering scorede et overhead på denne her arbejdsmiljøkonto? Så er det jo, vi spørger i Venstre: Tror man virkelig, at man sikrer et godt arbejdsmiljø ved at smide pengene i statskassen uden en reel mulighed for, at de penge bliver omsat til et bedre arbejdsmiljø?

Kl. 20.10

Til fru Line Barfod vil jeg sige, at nu afskaffer denne regering altså ikke Arbejdstilsynet. Man kunne næsten få det indtryk. Det gør vi ikke. Jeg kan bekræfte, at jeg ikke har besøgt alle 300.000 arbejdspladser i dette land, men det har ej heller Arbejdstilsynet, de besøger kun 5 pct. af virksomhederne om året, og om vi så fordoblede antallet af tilsynsbesøg, ændrer det ikke ved, at det er den enkelte virksomhed, der må gøre sig anstrengelser for at sikre et godt og trygt arbejdsmiljø.

Da vi forleden i denne sal havde en debat på 4 timer om arbejdsmiljø, efterlyste jeg de virksomheder, som tilsyneladende skulle lade så meget hånt om arbejdsmiljøet, at virksomheder-

ne stod i kø for at blive sådan. Det er en historisk tankegang, må jeg sige til fru Line Barfod.

Til hr. Carsten Hansen: Jeg kan berolige med, at hvis arbejdsmarkedets parter ikke finder en fælles platform, der kan nedbringe antallet af arbejdsulykker, de mange ulykker, der er til trods for den åbenbart utrolige socialdemokratiske indsats, der har været gjort her i de sidste par år, vil denne regering ikke sidde passiv. Så dømmes vi nøj, og så tager vi selv aktion.

Hr. Carsten Hansen bekræfter det selv: Der var 320 mio. kr. i provenu på den sidste rent fiskale afgift, som røg i statskassen, og som ikke gik til at sikre et bedre arbejdsmiljø.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Hvis nu hr. Anders Møller lige vil spidse ørerne en lille bitte smule, vil jeg stille følgende spørgsmål: Er det ikke korrekt, at vi fik en ny regering den 27. november, og at den første afgift blev opkrævet den 1. januar år 2002? Hvad er det så for nogle penge, den tidligere regering har stoppet i kassen, som hr. Anders Møller står og beskylder Socialdemokratiet og De Radikale for?

Er det ikke sådan, at det først er fra i år af? Og er det ikke sådan, at da V og K endelig fik magten, var der i det forslag, der blev fremsat, ikke noget om at fjerne de 320 mio. kr., der er i overhead? Er det ikke også sådan, at Kristeligt Folkeparti stillede et ændringsforslag til finansloven? Og er det ikke også sådan, at V og K stemte det forslag ned? Man har haft så mange muligheder for at komme ud af det her. Når man undlod at stemme, var det så ikke, fordi man skulle bruge pengene i år? Det, vi ikke har fået svar på, er, hvordan man vil finansiere, at man får en mindre indtægt næste år på 320 mio. kr.

Hvis Venstre mener, at man får bedre arbejdsmiljø af at deregulere, hvor langt skal vi så ned, inden man får et ordentligt arbejdsmiljø efter Venstres mening?

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg vil da godt bede hr. Anders Møller om at bekræfte, at hvis virksomhederne havde et ordentligt arbejdsmiljø, kunne de få pengene tilbage.

Lad os bare tage lidt anskuelsesundervisning i forhold til arbejdsmarkedet. Det er jo i virkeligheden sådan, og det burde hr. Anders Møller vide, at der er tre kategorier også i Arbejdstilsynets officielle statistik. Der er dem, der både kan og vil. Så er der dem, der gerne vil, men ikke

kan. Og så er der dem, der hverken vil eller kan. Og det er over 25 pct. af virksomhederne. Skal de bare lades i stikken? Er det sådan, at man bare skal lade de sidste være?

Og lad os vende tilbage til de 320 mio. kr. Det var jo sådan, at det første år opkrævede man afgifterne, og så sagde man, at man kan tilbagebetale dem. Hvorfor stemte Venstre ikke for det? Og som min gode kollega, hr. Bjarne Laustsen, sagde, hvorfor har man ikke anvist, hvorfra pengene skal komme til næste år? Skal de finansieres via Arbejdstilsynet og via arbejdsmiljøet, bliver det til alvorlige nedskæringer, men da Venstre jo mener, at jo mere man skærer, jo mere effektivt kunne det blive, kunne det godt være, at det skulle skæres helt væk. Er det den logik, vi taler om?

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Ganske kort: Hr. Anders Møller siger, at man ikke fra Venstres side har nogen planer om at afskaffe Arbejdstilsynet, men et eller andet sted kan jeg ikke forstå det, hvis det, hr. Anders Møller i øvrigt siger, er sandt, for hvis Arbejdstilsynet kun skal være rådgivende, er der jo masser af rådgivende indsatser. Der er Bedriftssundhedstjenesten, der er rådgivende ingeniørfirmaer, så hvorfor skulle man i grunden ikke afskaffe Arbejdstilsynet, hvis det er det, der er hele ideen? Resten har de andre sagt, så det vil jeg undlade.

Kl. 20.15

(Kort bemærkning).

Anders Møller (V):

Ja, spørgerne må have mig undskyldt, men jeg ved altså ikke, hvor opfindsomme spørgsmålene er, men jeg skal gerne prøve endnu en gang at ikke svare på om ikke gentaget ensidigt arbejde så på gentagne spørgsmål.

Den omsorg, hr. Laustsen og hr. Carsten Hansen udviser over for denne regerings beslutningsdygtighed med hensyn til at afskaffe denne arbejdsmiljøafgift, er altså rørende. Vi gør det så hurtigt, som økonomien tillader det, og af tavlen bag mig fremgår det, at vi nu vil afskaffe den forhattede arbejdsmiljøafgift, som jo har et rent fiskalt sigte: 320 mio. kr. i provenu.

Så er det da fuldstændig rigtigt, at først pålægger man alle en afgift, og siden hen giver man en mulighed for, at alle virksomhederne kan søge om at få den tilbage. En sådan social-

demokratisk øvelse vil altid give et statsligt provenu, og det gør den også her.

Så bliver jeg spurgt om, hvor jeg vil finde de 320 mio. kr. Jeg er desværre ikke udstyret med en finanslovsordførererkasket i dag, men jeg kan forsikre, at når der bliver lagt et finanslovsforslag frem, vil også de være finansierede.

Endelig spørger fru Garsdal, om vi virkelig vil afskaffe Arbejdstilsynet. Nej, det vil vi ikke. Men den fokusering på Arbejdstilsynets indsats, der nu finder sted i form af at nedbringe antallet af kredse til færre, men større og mere slagkraftige enheder, vil jo indebære, at vi samler løn- og personaleadministration ét sted, laver hjemmearbejdspladser i højere grad, end det er tilfældet i dag, og lader medarbejderne operere via deres egne kontorer.

Det er jo altså ikke antallet af mursten, men antallet af tilsynsbesøg, som bliver afgørende, og tilsynsbesøg bliver der jo flere af på de sikkerhedstunge virksomheder, de virksomheder, der frembyder en særlig risiko, og færre på dem, der er relativt ukomplicerede virksomheder.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Bjarne Laustsen for tredje gang.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Nu ved vi alle, at hr. Anders Møller har et skarpt blik, men det har ikke været muligt at se ind i krystalkuglen, når det drejer sig om at se, hvad Venstre vil komme med i næste finanslov. Når man mangler 320 mio. kr., har man ikke engang i dag et forslag til, hvordan man vil finansiere det. Man siger bare, at det skal man nok kigge på, når vi kommer frem til det. Allerede til august skal der ligge et finanslovsforslag. Jamen Venstre må da have gjort sig nogle tanker om, hvordan man skal finansiere en mindreindtægt på 320 mio. kr.

Det er første gang, jeg har hørt, at det koster 320 mio. kr., man henter ude hos arbejdsgiverne, at finansiere Venstres skattestop. Vi må da kunne få at vide, om der skal spares mere på arbejdsmiljøområdet, på AMI, på Arbejdstilsynet osv., fordi man får 320 mio. kr. mindre i indtægt.

Det burde vi have et svar på fra hr. Anders Møller i dag ved andenbehandlingen.

(Kort bemærkning).

Anders Møller (V):

Tak for den rørende omsorg for, at VK-regeringen fremsætter en finanslov, der er i balance. Det

føler jeg mig tryk ved at den vil være. Jeg er ikke udstyret med en finanslovsordførerkasket, så jeg i dag kan fremlægge, hvad det 320 mio. kr.'s merprovenu, som kom fra den tidligere arbejdsmiljøafgift, som jo skulle hjælpe på arbejdsmiljøet, skal erstattes af. Vi diskuterer jo nu i dag, at det er røget i statskassen, og hvorfor vi så vil finde det beløb, hverken kan eller vil jeg svare på.

Men jeg er glad for, at vi får bekræftet, hvis vi skal holde os lidt til det forslag, der er til debat i dag, at den tidligere regering indførte en ren skat på arbejdsmiljø i en tro på, at det skulle give et bedre arbejdsmiljø, men samtidig med en beskeden mulighed for, at man kunne søge om at tilbageføre de penge i en grad, som gjorde, at det gav 320 mio. kr. i nettoprovenu til staten. Det er altså det, vi nu afskaffer.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Og så er det fru Charlotte Dyremose som ordfører.

Charlotte Dyremose (KF):

Nu synes jeg godt nok, debatten om det her lovforslag er blevet temmelig bred. Det minder mere om en forespørgsel om arbejdsmiljø. Det vil jeg prøve at indsnævre en lille smule, og måske skulle vi holde os til emnet.

Én ting er sikker. Vi Konservative ønsker at tilskynde danske virksomheder til at have et godt og sundt arbejdsmiljø. Der er bare det problem i dag, at ordet arbejdsmiljø i mange tilfælde får små selvstændige erhvervsdrivende til at krumme tæer. Det gør de, fordi ordet arbejdsmiljø ikke længere er forbundet med et godt og sundt miljø for den enkelte medarbejder, men simpelt hen fordi det er blevet til papirusseri, bureaukrati, tilskud, afgifter i ét væk under den tidligere regering. Det vil vi af med, sådan at vi igen får et arbejdsmiljø, der er sundt og konstruktivt ude på de enkelte arbejdspladser.

Kl. 20.20

Denne her ordning med arbejdsmiljøafgift og så et certifikat og en tilskudsordning, jamen det er altså simpelt hen et prima eksempel på, hvor kompliceret det kan blive. Man betaler en afgift, og så kan man søge et tilskud til den, man kan simpelt hen blive overdyngnet i papirusseri, så man ikke har tid til at tage sig af at sørge for et godt og sundt arbejdsmiljø på de almindelige arbejdspladser.

Det viser sig i stigende grad, at det er nødvendigt for danske virksomheder at have et godt og sundt arbejdsmiljø. Det viser sig, fordi

det er den eneste måde, man kan tiltrække den kvalificerede arbejdskraft på. Derfor er danske virksomheder også interesseret i et godt arbejdsmiljø. Det skal vi selvfølgelig fra Folketingets side bidrage til, men vi skal gøre det uden store mængder af papirusseri og bureaukrati, der går helt ned på et niveau, så hvis man ansætter en rengøringsdame og er reel nok til, at hun også bliver opgivet til skattevæsenet, bliver man pålagt en ubetydelig lille afgift på 65 kr., som man så kan bruge tid på at søge tilskud til. Men man kunne jo også lade være at ansætte rengøringsdamen og så bare gøre rent selv i den tid, man skal bruge på alt det her papirusseri.

Det er det, vi vil af med, så den enkelte virksomhed kan få mulighed for, pusterum til, at sørge for det gode arbejdsmiljø, som langt de fleste danske virksomheder gerne vil, og så har vi så mulighed for at skride ind, hvis ikke de overholder det gode arbejdsmiljø.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Man beklager sig meget over, at man kan få tilskud, at man skal betale en afgift osv. I bund og grund var det jo en meget enkel ordning. Det er jo også sådan, at man gav et tilskud til de små virksomheder, for vi ved godt, at det at lave et arbejdsmiljøcertifikat var forbundet med nogle omkostninger. Men når man stoppede den ordning her, som ministeren gjorde fra årets start, med at få tilskud, så kan vi jo spørge: Hvor mange arbejdsmiljøcertifikater tror man egentlig, der bliver udstedt, for man har jo stoppet det, at man kunne betale pengene tilbage? Nu har man gjort det, som man beskyldte os for: Man stopper simpelt hen de 320 mio. kr. i kassen, uden at der kommer noget som helst ud af det. Man har endda tilladt sig i samme periode at skære ned på Arbejdstilsynet, Arbejdsmiljøinstituttet osv., hele vejen den vej rundt.

Men jeg vil gerne spørge fru Charlotte Dyremose som repræsentant for arbejdsgiverne, måske også for arbejdsgiverens parti: Hvordan vil man sørge for, at de dårlige arbejdsgivere kommer til at overholde arbejdsmiljøet, når man fjerner instrumenterne og reguleringen af, at man kan have et ordentligt arbejdsmiljø? Så kommer det til at gå ud over arbejdsmiljøet.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Det er lidt fantastisk at høre på, at et ordentligt arbejdsmiljø udelukkende er papirusseri.

Et af elementerne i regeringens pakke, jeg betragter det som en samlet pakke, og det tror jeg også regeringen selv gør i sin fremlæggelse, er, at man inden for Arbejdstilsynets område skal nedlægge Produktregisteret. Produktregisteret er utrolig betydningsfuldt for folk med allergier, for gravide osv. Jeg er nødt til at spørge: Går De Konservative ind for, at man lukker det? Det betyder også en masse for arbejdsgiverne, for ellers kan de eksempelvis komme til at betale fuld tabt arbejdsfortjeneste i hele graviditetsperioden. Der kan også være mennesker, som har allergi, som ikke kan arbejde med bestemte stoffer. Går De Konservative ind for, at man nedlægger Produktregisteret? Det må der kunne gives et fuldstændig klart svar på.

Er det konservativ politik, at mennesker, som klart overtræder loven og får en bøde, har 5 år til at leve op til loven og skal have pengene tilbage? Er det sådan, at De Konservative synes, at man skal pengene tilbage, når man klart overtræder loven?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Som jeg allerede sagde indledningsvis, mener jeg faktisk, at vi skylder Folketinget på dette fremskredne tidspunkt, at vi holder os til det lovforslag, vi rent faktisk behandler lige nu.

Jeg er glad for, at hr. Bjarne Laustsen også erkender, at det, den tidligere regering har pålagt de små erhvervsdrivende, rent faktisk er forbundet med omkostninger. Den konstatering er jeg da glad for.

Hvad vil vi så gøre for at sikre, at de virksomheder, der rent faktisk har nogle problemer, overtræder nogle ting, også bliver straffet? Jamen det vil vi gøre ved at fokusere på de bøder, der bliver udstedt for noget, der er farligt. Altså at man får bøder, når man begår noget, der er til fare for den enkelte ansatte, men ikke, når man har glemt at skrive et stykke papir under.

Kl. 20.25

Desuden vil vi sørge for at føre tilsyn der, hvor der er klare problemer, der, hvor der er klager, og der, hvor der er mange ulykker.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jamen hvis man skal følge den konservative logik, skal man kun give fartbøder til folk, der kører nogen ned eller kører dem ihjel, eller hvad? Er det den logik, det handler om? Det var det,

fru Charlotte Dyremose sagde. Det må jeg sige, det er ret barsk logik, man lægger for dagen her.

Det underlige er, at der er udstedt 84 bøder til virksomheder, som har begået klare overtrædelser af den gældende lov. Ministeren har stoppet bødeudstedelsen – det er én ting – men han har søreme også betalt bøderne tilbage. Er det en tilbagebetaling til virksomhederne for god støtte i valgkampen, vi taler om, eller hvad? Det er da barske løjer.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg må ikke have udtrykt mig klart nok. Det, jeg prøver på at sige, er ikke, at man kun får en bøde, hvis der er nogen, der kommer til skade, eller hvis der er nogen, der dør. Det, jeg siger, er, at man kun får en bøde, hvis man gør noget, der kunne forårsage, at nogen kommer til skade, eller at nogen dør, altså svarende til, at man får en bøde, hvis man kører for stærkt, eller hvis man kører i spirituspåvirket tilstand, som jo er farligt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Der foretoges først afstemning vedrørende lovforslag nr. L 147:

Forslag til lov om ophævelse af lov om en generel arbejdsmiljøafgift.

Ændringsforslag nr. 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Der foretoges dernæst afstemning vedrørende lovforslag nr. L 148:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmiljøcertifikat til virksomheder og om statstilskud til virksomheder med certifikat. (Ophævelse af tilskudsordning m.v.).

Ændringsforslag nr. 1-3 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Anden behandling af lovforslag nr. L 161: Forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik, integrationsloven, lov om fleksydelse og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. (Bagudbetaling af kontanthjælp m.v., ændring af reglerne om ledighedsydelse, indførelse af bemyndigelse vedrørende personer fra Færøerne og Grønland på døgninstitutioner m.v., ændring af reglerne om fleksydelse og om lægers honorering i koordinationsudvalg).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 13/3 2002. Første behandling 21/3 2002. Betænkning 17/5 2002).

Der var stillet 20 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Det var egentlig tanken, at det var efter det her forslag, at vi slukkede for A-knappen, men nu vil vi lige se, hvor megen debat der bryder løs. Men der skal stemmes her.

Forhandling

Anne-Marie Meldgaard (S):

Årsagen til, at Socialdemokratiet har ønsket at redegøre for sin stilling her ved andenbehandlingen af lovforslag nr. L 161, er, at vi havde håbet til det sidste, at beskæftigelsesministeren havde imødekommet Socialdemokratiets ønske om en deling af forslaget.

Jeg vil faktisk give B.T.'s Henrik Lorentsen ret i hans beskrivelse af en betonliberal beskæftigelsesminister i B.T. den 20. maj 2002:

»Det er muligt, at Claus Hjort Frederiksen kan Venstres partiprogram forfra og bagfra i søvne, men det politiske håndværk kniber det med.«

I Socialdemokratiet mener vi, at det her er noget rod, og at det er noget lovsjusk. Det er en total sammenblanding af en del, der hører til satspuljeforliget omkring ledighedsydelse til fleksjobbere, og om udmøntningen af den tidligere SR-regerings aftale med kommunerne i 2001 om bagudbetaling af kontanthjælp.

Man kan så sige, at efter førstebehandlingen er der så kommet sådan et opsamlingsheat, hvor også konsekvensændringerne i forhold til lovforslag nr. L 126 er med, og det i forventning om, at L 126 bliver stemt igennem, inden vi skal tredjebehandle L 161.

Jeg synes, det er ærgerligt, at vi ikke har fået det her forslag delt, for ministeren startede med at være meget positiv, og jeg vil gerne kvittere for den imødekommenhed over for Socialdemokratiet, da vi ønskede en forlængelse af varighedsbegrænsningen fra 52 uger til 78 uger på ledighedsydelsen for fleksjobbere. Vi havde jo netop ønsket forslaget delt, fordi det ville vi gerne stemme for.

Kl. 20.30

Men uenigheden opstår i forbindelse med udmøntningen af kommuneaftalen, og ministeren indrømmer da også blankt, at det ikke er lige ordret, hvad der stod i den aftale, den tidligere regering havde lavet, men at der ikke er brud på en aftale.

Vi meddelte ved førstebehandlingen, at vi mente, at den engangsydelse, som regeringen havde tænkt sig skulle være udmøntningen af kommuneaftalen, ikke var på et niveau, Socialdemokratiet kunne tilslutte sig. Vi ønskede at fastholde den linje, SR-regeringen havde aftalt med kommunerne om, at niveauet skulle være kontanthjælp.

Den sidste del omkring konsekvensændringerne: Ja, i håb om, at det så også lykkes – hvad det tilsyneladende gør – at lovforslag nr. L 126 bliver vedtaget inden tredjebehandlingen af det her lovforslag, så er der kutyme for, at man tilslutter sig sådanne konsekvensændringer.

Så jeg skal på Socialdemokratiets vegne redegøre for vores stemmeafgivning her i forbindelse med andenbehandlingen og ændringsforslagene. Socialdemokratiet stemmer for ministe-